



2024/1174

22.4.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1174

af 11. april 2024

om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 ⁽⁵⁾ ændrede rammen for minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver («MREL») som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁶⁾ og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽⁷⁾, som finder anvendelse på kreditinstitutter og investeringsselskaber («institutter»), der er etableret i Unionen, samt på enhver anden enhed, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/59/EU eller forordning (EU) nr. 806/2014 («enheder»). Disse ændringer fastsatte, at det interne MREL, dvs. MREL, der finder anvendelse på institutter og enheder, der er datterselskaber af afviklingsenheder, men som ikke selv er afviklingsenheder, kan opfyldes af disse institutter og enheder ved hjælp af instrumenter, der enten direkte eller indirekte er udstedt til og købt af afviklingsenheden gennem andre enheder i samme afviklingskoncern.
- (2) EU's ramme for MREL blev yderligere ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2036 ⁽⁸⁾, som indførte specifikke regler om fradrag for indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på at opfylde det interne MREL. Ved nævnte forordning blev der i direktiv 2014/59/EU indført et krav om, at Kommissionen skal gennemgå indvirkningen af den indirekte tegning af instrumenter, der vil kunne opfylde MREL, for de lige vilkår mellem forskellige typer bankkoncernstrukturer, herunder når bankkoncerner har et driftsselskab mellem det holdingselskab, der er identificeret som en afviklingsenhed, og dets datterselskaber. Kommissionen blev

⁽¹⁾ EUT C 307 af 31.8.2023, s. 19.

⁽²⁾ EUT C 349 af 29.9.2023, s. 161.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.2.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 26.3.2024.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2036 af 19. oktober 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU for så vidt angår den tilsynsmæssige behandling af globale systemisk vigtige institutter med en multiple-point-of-entry-afviklingsstrategi og metoder til indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (EUT L 275 af 25.10.2022, s. 1).

anmodet om at vurdere, om enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, bør have mulighed for at opfylde MREL på konsolideret grundlag. Kommissionen blev desuden anmodet om at evaluere behandlingen i henhold til MREL-reglerne af enheder, hvis afviklingsplan foreskriver, at disse enheder skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Endelig blev Kommissionen anmodet om at vurdere hensigtsmæssigheden af at begrænse størrelsen af de fradrag, der kræves i henhold til artikel 72e, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽⁹⁾. De nye bestemmelser bør derfor overholde principperne i det oprindelige mandat til gennemgang, som Europa-Parlamentet og Rådet gav Kommissionen for at sikre proportionalitet og lige vilkår mellem forskellige typer bankkoncernstrukturer.

- (3) Den gennemgang, som Kommissionen foretog, viste, at det ville være hensigtsmæssigt og stå i et rimeligt forhold til de mål, der forfølges med reglerne om internt MREL, at gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at fastsætte det interne MREL på et konsolideret grundlag for en bredere vifte af enheder, end den, der følger af anvendelsen af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, når en sådan bredere vifte omfatter institutter og enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, men som er datterselskaber af afviklingsenheder, og som kontrollerer andre datterselskaber (»mellemliggende enheder«) inden for samme afviklingskoncern. Dette ville navnlig være tilfældet for bankkoncerner, der ledes af et holdingselskab. I sådanne tilfælde er det naturligt, at de mellemliggende enheder centraliserer koncerninterne eksponeringer og kanaliserer de interne MREL-nedskrivningsrelevante ressourcer, der på forhånd er placeret af afviklingsenheden, videre. På grund af denne struktur kan sådanne mellemliggende enheder blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af de eksisterende fradragsregler. Kommissionen konkluderede også, at rammen for MREL vil blive mere forholdsmæssig ved at justere reglerne om anvendelsesområdet for eksponeringer, som en mellemliggende enhed skal fratække, hvis disse eksponeringer er mod en likvidationsenhed, der ikke er omfattet af en afgørelse om fastsættelse af MREL. I disse tilfælde forventes det ikke, at det er nødvendigt at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne over for disse likvidationsenheder. I modsætning hertil vil afviklingskoncernens resterende enheder skulle rekapitaliseres af afviklingsenheden i tilfælde af vanskeligheder eller sammenbrud. De nødvendige nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL bør derfor være til stede på alle niveauer i afviklingskoncernen, og deres mulighed for tabsabsorbering og rekapitalisering bør sikres gennem fradragsmekanismen. Kommissionen konkluderede således i sin gennemgang, at mellemliggende enheder fortsat bør fratække det fulde beløb af deres besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL udstedt af andre ikkelikvidationsenheder i samme afviklingskoncern.
- (4) Klarhed om, hvad der udgør en likvidationsenhed, er afgørende for, at fradrags- og konsolideringsrammerne fungerer korrekt, og for beregningen af MREL for specifikke enheder. Med henblik herpå bør der fastlægges en definition af likvidationsenhed med fokus på identifikation af likvidationsenheder i forbindelse med afviklingsplanlægningen. Afviklingsmyndighederne bør derfor foretage en passende vurdering af institutter og enheder, der er omfattet af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, når de udarbejder afviklingsplaner. En central del af denne vurdering er at fastslå, om instituttet eller enheden udøver kritiske funktioner. Uden at det berører vurderingen af instituttets eller enhedens betydning på nationalt eller regionalt plan, forventes det også, at der foretages en grundig analyse af den potentielle likvidationsenheds relevans i en afviklingskoncern. Et institut eller en enhed, der udgør en væsentlig del af en afviklingskoncerns samlede risikoeksponering, eksponeringsmål bag gearingsgraden eller driftsindtægter, bør i princippet ikke identificeres som en likvidationsenhed.
- (5) I henhold til artikel 45f i direktiv 2014/59/EU og artikel 12g i forordning (EU) nr. 806/2014 skal institutter og enheder opfylde det interne MREL på individuelt grundlag. Overholdelse på konsolideret grundlag er kun tilladt i to specifikke tilfælde: for modervirksomheder i Unionen, der ikke er afviklingsenheder, og som er datterselskaber af tredjelandsenheder, og for moderselskaber for institutter eller enheder, der er undtaget fra at opfylde det interne MREL. I henhold til artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 er en mellemliggende enhed, hvis den opfylder sit interne MREL på konsolideret grundlag, ikke forpligtet til at fratække besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL i andre enheder, der tilhører samme afviklingskoncern og indgår i dens konsolideringskreds, da opfyldelse af det interne MREL på konsolideret grundlag giver en tilsvarende virkning. Kommissionens gennemgang har vist, at mellemliggende enheder i bankkoncerner med et holdingselskab i spidsen også bør have mulighed for at opfylde det interne MREL på et konsolideret grundlag. Det bør navnlig være muligt at opfylde det interne MREL på konsolideret grundlag, hvis anvendelsen af fradrag vil øge det interne MREL på en uforholdsmæssig måde. Gennemgangen viste endvidere, at hvis en mellemliggende enhed er omfattet af

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

kapitalgrundlagskrav eller et kombineret bufferkrav på konsolideret grundlag, kan opfyldelse af det interne MREL på individuelt grundlag skabe en risiko for, at de nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, der på forhånd er placeret på niveauet for den mellemliggende enhed, ikke er tilstrækkelige til igen at opfylde det gældende konsoliderede kapitalgrundlagskrav efter nedskrivningen og konverteringen af disse ressourcer. Desuden ville der mangle et centralt input i beregningen af MREL for det pågældende institut eller den pågældende enhed, hvis kravet om yderligere kapitalgrundlag eller det kombinerede bufferkrav blev fastsat på et andet konsolideringsniveau, hvilket gør beregningen af kravet udfordrende. Ligeledes bliver det vanskeligt for afviklingsmyndighederne at udøve beføjelsen til i overensstemmelse med artikel 16a i direktiv 2014/59/EU og artikel 10a i forordning (EU) nr. 806/2014 at forbyde visse udlodninger ud over det maksimale udlodningsbeløb vedrørende MREL for det enkelte datterselskab, hvis det centrale parameter, dvs. det kombinerede bufferkrav, ikke fastsættes på samme grundlag som det interne MREL. Af disse grunde bør muligheden for at opfylde det interne MREL på konsolideret grundlag også være tilgængelig for andre typer bankkoncernstrukturer, når den mellemliggende enhed kun er underlagt yderligere kapitalgrundlagskrav på konsolideret grundlag. Muligheden for at opfylde det interne MREL på konsolideret grundlag som indført ved dette direktiv har til formål at supplere de situationer, hvor dette allerede er muligt i henhold til direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, og erstatter ikke de relevante bestemmelser i disse lovgivningsmæssige retsakter.

- (6) For at sikre at muligheden for at overholde det interne MREL på konsolideret grundlag kun er tilgængelig i de relevante tilfælde og ikke fører til mangel på nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL i hele afviklingskoncernen, bør beføjelsen til at fastsætte det interne MREL på konsolideret grundlag for mellemliggende enheder være en skønsbeføjelse for afviklingsmyndigheden underlagt visse betingelser. Den mellemliggende enhed bør være et direkte datterselskab af en afviklingsenhed, som er et finansielt holdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, som er etableret i samme medlemsstat og er en del af samme afviklingskoncern. Denne afviklingsenhed bør ikke direkte have andre datterselskaber end den mellemliggende enhed, som er institutter eller enheder, der er omfattet af MREL. Alternativt bør den pågældende mellemliggende enhed kun opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag på grundlag af dens konsoliderede situation. I begge tilfælde bør opfyldelsen af det interne MREL på konsolideret grundlag imidlertid efter afviklingsmyndighedens vurdering ikke i væsentlig grad forringe koncernafviklingsstrategiens troværdighed og gennemførlighed eller afviklingsmyndighedens anvendelse af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i den pågældende mellemliggende enhed eller andre enheder i dens afviklingskoncern. Fastsættelsen af det interne MREL på konsolideret grundlag ville blandt andet være til skade for afviklingskoncernens afviklingsmuligheder i situationer, hvor det beløb, der er nødvendigt for at opfylde dette MREL, ikke er tilstrækkeligt til at sikre opfyldelse af de kapitalgrundlagskrav, der finder anvendelse efter udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne.
- (7) I henhold til artikel 45f, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU og artikel 12g, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014 kan mellemliggende enheder opfylde det konsoliderede interne MREL ved hjælp af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. For fuldt ud at kunne opfylde MREL på konsolideret grundlag er det nødvendigt at sikre, at de nedskrivningsrelevante passiver i mellemliggende enheder beregnes på en måde, der svarer til beregningen af kapitalgrundlaget. Kriterierne for passiver, der kan anvendes til at opfylde det interne MREL på konsolideret grundlag, bør derfor tage hensyn til reglerne om beregning af konsolideret kapitalgrundlag i forordning (EU) nr. 575/2013. For at sikre overensstemmelse med de eksisterende regler om det eksterne MREL bør denne tilpasning også afspejle de eksisterende regler i artikel 45b, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU og artikel 12d, stk. 3, i forordning (EU) nr. 806/2014 om beregning af nedskrivningsrelevante passiver, som afviklingsenheder kan anvende til at opfylde deres konsoliderede MREL. Det er navnlig nødvendigt at sikre, at nedskrivningsrelevante passiver, der er udstedt af datterselskaber af den enhed, der er omfattet af det konsoliderede interne MREL, og som besiddes af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, men uden for konsolideringen, eller af eksisterende aktionærer, der ikke tilhører samme afviklingskoncern, medregnes i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver i den enhed, der er omfattet af det konsoliderede interne MREL.
- (8) Hvad angår enheder, der er øremærket til likvidation, fastsættes MREL efter den nuværende ramme i de fleste tilfælde til det beløb, der er nødvendigt for tabsabsorbering, hvilket svarer til kapitalgrundlagskravene. I sådanne tilfælde medfører MREL ikke yderligere krav, der er direkte knyttet til afviklingsrammen, for likvidationsenheden. Det

betyder, at en likvidationsenhed fuldt ud kan opfylde MREL ved at opfylde kapitalgrundlagskravene, og at en særlig afgørelse fra afviklingsmyndigheden om fastsættelse af MREL ikke bidrager på en meningsfuld måde til den pågældende enheds afviklingsmuligheder. En sådan afgørelse medfører mange proceduremæssige forpligtelser for afviklingsmyndigheden og for likvidationsenheden uden en tilsvarende fordel i form af bedre afviklingsmuligheder. Derfor bør afviklingsmyndighederne ikke fastsætte et MREL for likvidationsenheder. Rammen for MREL bør anvendes på grundlag af kriterier, der sikrer, at en enhed betragtes som en likvidationsenhed på en konsekvent måde i hele Unionen. Afviklingsmyndighederne bør derfor sikre en konsekvent anvendelse af de nye bestemmelser om likvidationsenheder på de enheder, der indgår i en grænseoverskridende koncern, navnlig hvis koncernen omfatter enheder, der er beliggende i og uden for bankunionen.

- (9) Ved udarbejdelsen af afviklingsplaner og vurderingen af afviklingskoncernernes afviklingsmuligheder kan afviklingsmyndighederne betragte et datterselskabsinstitut eller en datterselskabsenhed som en likvidationsenhed, hvis det i henhold til afviklingsplanen er muligt og troværdigt, at instituttet eller enheden vil blive likvideret ved almindelig insolvensbehandling, eller hvis afviklingsplanen ikke fastsætter udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser for det pågældende institut eller den pågældende enhed. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for enheder, som er fast tilknyttet et centralt organ, kan afviklingsmyndigheden betragte en sådan enhed som en likvidationsenhed, hvis afviklingsplanen ikke fastsætter andre foranstaltninger, såsom en fusion af tilknyttede enheder, som det centrale organ eller afviklingsmyndigheden skal træffe over for en sådan enhed. I disse tilfælde er det måske ikke nødvendigt, at et datterselskabsinstitut eller en datterenhed har et kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der overstiger dets kapitalgrundlagskrav. For at sikre koncernens afviklingsmuligheder, samtidig med at proportionalitetsprincippet overholdes, bør besiddelser i form af kapitalgrundlagsinstrumenter i visse tilfælde, afhængigt af væsentligheden af besiddelserne af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af likvidationsenheder i forhold til den mellemliggende enheds tabsabsorberingskapacitet, kunne fradrages. For at undgå cliff-effekter bør forholdet mellem disse besiddelser og den mellemliggende enheds tabsabsorberingskapacitet beregnes ved udgangen af hvert kalenderår som et gennemsnit over de foregående 12 måneder. Den mellemliggende enhed bør dog ikke være forpligtet til at fratække passiver, som ville opfylde betingelserne for opfyldelse af det interne MREL, og som ikke betragtes som kapitalgrundlagsinstrumenter. I tilfælde af en likvidationsenheds sammenbrud er det ikke forudsat i afviklingsplanen, at likvidationsenheden vil blive rekapitaliseret af afviklingsenheden. Det betyder, at der ikke forventes en upstreaming af tab over det eksisterende kapitalgrundlag fra likvidationsenheden til afviklingsenheden via den mellemliggende enhed, og det samme gælder downstreaming af kapital i den modsatte retning. Denne justering af omfanget af de besiddelser, der skal fratækkes i forbindelse med indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, vil således ikke påvirke rammens tilsynsmæssige bæredygtighed.
- (10) Hovedformålet med tilladelsesordningen for reduktion af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter som fastsat i artikel 77, stk. 2, og artikel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013, som også finder anvendelse på institutter og enheder, der er omfattet af MREL, og på passiver, der er udstedt med henblik på opfyldelse af MREL, er at gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at overvåge de foranstaltninger, der fører til en reduktion af beholdningen af nedskrivningsrelevante passiver, og at forbyde enhver foranstaltning, der ville indebære en reduktion ud over det niveau, som afviklingsmyndighederne finder passende. Hvis afviklingsmyndigheden ikke har vedtaget en afgørelse om fastsættelse af MREL for et institut eller en enhed, er dette mål ikke relevant. Institutter eller enheder, for hvilke der ikke er vedtaget nogen afgørelser om fastsættelse af MREL, bør derfor ikke være forpligtet til at indhente forudgående tilladelse fra afviklingsmyndigheden til at foretage opkrævning, indfrielse, tilbagebetaling eller genkøb af passiver, der opfylder kravene til MREL.
- (11) Der er likvidationsenheder, for hvilke afviklingsmyndigheden kan finde, at MREL bør overstige beløbet for tabsabsorbering, hvis et sådant højere beløb er nødvendigt for at beskytte den finansielle stabilitet eller imødegå risikoen for afsmitning på det finansielle system, herunder med hensyn til indskudsgarantiordningernes finansieringskapacitet. Kun i disse situationer bør en afviklingsmyndighed på en forholdsrig måde kunne fastsætte MREL for likvidationsenheden, som bør bestå af et beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab, forhøjet med det beløb, der er strengt nødvendigt for på passende vis at imødegå de potentielle risici, som afviklingsmyndigheden har identificeret. Likvidationsenheden bør herefter opfylde MREL og bør ikke undtages fra den ordning med forudgående tilladelse, der er fastsat i artikel 77, stk. 2, og artikel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013. Mellemliggende enheder, der tilhører den samme afviklingskoncern som den pågældende likvidationsenhed, bør fortsat være forpligtet til fra deres nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL at fratække deres besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL udstedt af

den pågældende likvidationsenhed. Da likvidationsprocedurer finder sted i den juridiske enhed, bør likvidationsenheder, der stadig er underlagt MREL, desuden kun opfylde det pågældende krav på individuelt grundlag. Endelig er visse krav om nedskrivningsrelevans vedrørende ejerskabet af det pågældende passiv ikke relevante, da der uden udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser ikke vil være behov for at bevare afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet. Disse krav om nedskrivningsrelevans bør derfor ikke finde anvendelse.

- (12) I henhold til artikel 45i i direktiv 2014/59/EU skal institutter og enheder til deres kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder indberette niveauerne for nedskrivningsrelevante passiver og passiver, der er omfattet af bail-in, og sammensætningen af disse passiver og regelmæssigt offentliggøre disse oplysninger sammen med deres MREL-niveau. For likvidationsenheder er en sådan indberetning eller oplysning ikke påkrævet. For at sikre en gennemsigtig anvendelse af MREL bør disse indberetnings- og oplysningsforpligtelser imidlertid også finde anvendelse på likvidationsenheder, for hvilke afviklingsmyndigheden fastslår, at MREL bør være højere end det beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør afviklingsmyndigheden sikre, at disse forpligtelser ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at overvåge opfyldelsen af MREL.
- (13) For at sikre konsekvens bør ændringerne af forordning (EU) nr. 806/2014 og de nationale foranstaltninger til gennemførelse af ændringerne af direktiv 2014/59/EU finde anvendelse fra samme dato. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at fastsætte en tidligere anvendelsesdato for så vidt angår ændringerne af bestemmelserne vedrørende muligheden for at overholde det konsoliderede interne MREL for at tage hensyn til afviklingsmyndighedernes behov for at vedtage nye afgørelser om fastsættelse af MREL med henblik herpå og for at øge retssikkerheden for de bankkoncerner, der vil være omfattet af denne bestemmelse i lyset af den generelle frist for opfyldelse af MREL den 1. januar 2024, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014. Derfor bør de nye regler om det konsoliderede interne MREL i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014 finde anvendelse én dag efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden. Hermed signaleres også over for alle bankkoncerner og afviklingsmyndigheder, som direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 finder anvendelse på, at der kan være behov for foranstaltninger for at slå bro over perioden fra den 1. januar 2024 til anvendelsesdatoen for de nationale foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i dette ændringsdirektiv.
- (14) Målene for dette direktiv, nemlig at tilpasse behandlingen af likvidationsenheder i henhold til MREL-rammen og afviklingsmyndighedernes mulighed for at fastsætte det interne MREL på konsolideret grundlag, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan ved at ændre regler, der allerede er fastsat på EU-plan, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (15) Direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende nummer:

»83aa) »likvidationsenhed«: en juridisk person, der er etableret i Unionen, for hvilken koncernafviklingsplanen eller, for enheder, der ikke er en del af en koncern, afviklingsplanen fastsætter, at enheden skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling, eller en enhed i en anden afviklingskoncern end en afviklingsenhed, for hvilken koncernafviklingsplanen ikke giver mulighed for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser«.

2) Artikel 45c ændres således:

a) Stk. 2, andet og tredje afsnit, udgår.

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Afviklingsmyndighederne fastsætter ikke det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, for likvidationsenheder.

Uanset første afsnit kan en afviklingsmyndighed vurdere, om det er berettiget at fastsætte det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav for en likvidationsenhed på individuelt grundlag i form af et beløb, der overstiger det beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, litra a). Afviklingsmyndigheden tager i sin vurdering navnlig hensyn til eventuel indvirkning på den finansielle stabilitet og eventuel indvirkning på risikoen for afsmitning på det finansielle system, herunder med hensyn til indskudsgarantiordningernes finansieringskapacitet. Hvis afviklingsmyndigheden fastsætter det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav, opfylder likvidationsenheden dette krav ved at anvende en eller flere af følgende:

a) kapitalgrundlag

b) passiver, der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 2, litra b) og d), i nævnte forordning

c) de passiver, der er omhandlet i artikel 45b, stk. 2.

Artikel 77, stk. 2, og artikel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013 finder ikke anvendelse på likvidationsenheder, for hvilke afviklingsmyndigheden ikke har fastlagt det krav, der er omhandlet i dette direktivs artikel 45, stk. 1.

Besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af datterselskabsinstitutter, som er likvidationsenheder, for hvilke afviklingsmyndigheden ikke har fastlagt det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, fratrækkes ikke i henhold til artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Uanset fjerde afsnit fratrækker et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der ikke selv er en afviklingsenhed, men er datterselskab af en afviklingsenhed eller en tredjelandsenhed, der ville være en afviklingsenhed, hvis den var etableret i Unionen, sine besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i datterselskabsinstitutter, der tilhører samme afviklingskoncern, og som er likvidationsenheder, for hvilke afviklingsmyndigheden ikke har fastlagt det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, hvis det samlede beløb af disse besiddelser er lig med eller overstiger 7 % af det samlede beløb af dets eller dens kapitalgrundlag og passiver, der opfylder kriterierne i artikel 45f, stk. 2, beregnet årligt pr. 31. december som et gennemsnit over de foregående 12 måneder.»

3) Artikel 45f ændres således:

a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit efter tredje afsnit:

»Uanset første og andet afsnit kan en afviklingsmyndighed beslutte at fastsætte kravet i artikel 45c på konsolideret grundlag for et datterselskab som omhandlet i dette stykke, hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) datterselskabet opfylder en af følgende betingelser:

i) datterselskabet besiddes direkte af afviklingsenheden, og:

- afviklingsenheden er et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen
- både datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- afviklingsenheden besidder ikke direkte andre datterselskabsinstitutter eller andre datterenheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), hvor den pågældende enhed er omfattet af kravene i nærværende artikel eller kravet i artikel 45c, end det pågældende datterselskab
- datterselskabet vil blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af de fradrag, der kræves i henhold til artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013

ii) datterselskabet er kun omfattet af kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på et konsolideret grundlag, og fastlæggelsen af kravet i nærværende direktivs artikel 45c på et konsolideret grundlag vil med henblik på nærværende direktivs artikel 45c, stk. 1, litra b), ikke føre til en overvurdering af rekapitaliseringsbehovet i den koncerndel, der består af enheder inden for den pågældende konsolideringskreds, navnlig hvis likvidationsenheder forekommer inden for samme konsolideringskreds

b) opfyldelse af kravet i artikel 45c på konsolideret grundlag som erstatning for opfyldelse af dette krav på individuelt grundlag forringer ikke i væsentlig grad noget af følgende:

i) troværdigheden og gennemførligheden af koncerndafviklingsstrategien

ii) datterselskabets evne til at opfylde sit kapitalgrundlagskrav efter udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og

iii) tilstrækkeligheden af mekanismen til overførsel af interne tab og rekapitalisering, herunder nedskrivningen eller konverteringen i overensstemmelse med artikel 59 af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i det pågældende datterselskab eller i andre enheder i afviklingskoncernen.«

b) Følgende stykker indsættes:

»2a. Hvis en enhed som omhandlet i stk. 1 opfylder kravet i artikel 45, stk. 1, på konsolideret grundlag, skal enhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver omfatte følgende passiver, der er udstedt i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, litra a), af et datterselskab, der er etableret i Unionen, og som indgår i konsolideringen af den pågældende enhed:

a) passiver udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, som ikke indgår i konsolideringen af den enhed, der opfylder kravet i artikel 45, stk. 1, på konsolideret grundlag

b) passiver udstedt til en eksisterende aktionær, der ikke er en del af samme afviklingskoncern.

2b. De passiver, der er omhandlet i denne artikels stk. 2a, litra a) og b), må ikke overstige det beløb, der er fastsat ved fra beløbet for det i artikel 45, stk. 1, omhandlede krav, der gælder for det datterselskab, der indgår i konsolideringen, at trække summen af følgende:

a) passiver udstedt til og købt af den enhed, der opfylder kravet i artikel 45, stk. 1, på konsolideret grundlag, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, som indgår i konsolideringen af den pågældende enhed

b) det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, litra b).«

4) Artikel 45i, stk. 4, affattes således:

»4. Stk. 1 og 3 finder ikke anvendelse på en likvidationsenhed, medmindre afviklingsmyndigheden har fastsat kravet i artikel 45, stk. 1, for en sådan enhed i overensstemmelse med artikel 45c, stk. 2a, andet afsnit. I så fald fastsætter afviklingsmyndigheden indholdet og hyppigheden af de indberetnings- og oplysningsforpligtelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 5 og 6, for den pågældende enhed. Afviklingsmyndigheden underretter den pågældende likvidationsenhed om disse indberetnings- og oplysningsforpligtelser. Disse indberetnings- og oplysningsforpligtelser må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at overvåge overholdelsen af det krav, der er fastsat i henhold til artikel 45c, stk. 2a, andet afsnit.«

5) Artikel 45j, stk. 1, affattes således:

»1. Afviklingsmyndighederne underretter EBA om det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der i overensstemmelse med artikel 45e eller 45f, herunder afgørelser truffet i henhold til artikel 45f, stk. 1, fjerde afsnit, er fastsat for hver enhed under deres jurisdiktion.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 806/2014

I forordning (EU) nr. 806/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 1, indsættes følgende nummer:

»24aa) »likvidationsenhed«: en juridisk person, der er etableret i en deltagende medlemsstat, for hvilken koncernafviklingsplanen eller, for enheder, der ikke er en del af en koncern, afviklingsplanen fastsætter, at enheden skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling, eller en enhed i en anden afviklingskoncern end en afviklingsenhed, for hvilken koncernafviklingsplanen ikke giver mulighed for udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser«.

2) Artikel 12d ændres således:

a) Stk. 2, andet og tredje afsnit, udgår.

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Afviklingsinstansen fastsætter ikke det krav, der er omhandlet i artikel 12a, stk. 1, for likvidationsenheder.

Uanset første afsnit kan afviklingsinstansen vurdere, om det er berettiget at fastsætte det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav til en likvidationsenhed på individuelt grundlag i form af et beløb, der overstiger det beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, litra a). Afviklingsinstansen tager i sin vurdering navnlig hensyn til eventuel indvirkning på den finansielle stabilitet og eventuel indvirkning på risikoen for afsmitning på det finansielle system, herunder med hensyn til indskudsgarantiordningernes finansieringskapacitet. Hvis afviklingsinstansen fastsætter det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav, opfylder likvidationsenheden nævnte krav ved at anvende en eller flere af følgende:

a) kapitalgrundlag

b) passiver, der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 2, litra b) og d), i nævnte forordning

c) de passiver, der er omhandlet i artikel 12c, stk. 2.

Artikel 77, stk. 2, og artikel 78a i forordning (EU) nr. 575/2013 finder ikke anvendelse på likvidationsenheder, for hvilke afviklingsinstansen ikke har fastlagt det krav, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 12a, stk. 1.

Besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af datterselskabsinstitutter, som er likvidationsenheder, for hvilke afviklingsinstansen ikke har fastlagt det krav, der er omhandlet i artikel 12a, stk. 1, fratrækkes ikke i henhold til artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Uanset fjerde afsnit fratrækker et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 2, der ikke selv er en afviklingsenhed, men er datterselskab af en afviklingsenhed eller en tredjelandshenhed, der ville være en afviklingsenhed, hvis den var etableret i Unionen, sine besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt i datterselskabsinstitutter, der tilhører samme afviklingskoncern, og som er likvidationsenheder, for hvilke afviklingsinstansen ikke har fastlagt det krav, der er omhandlet i artikel 12a, stk. 1, hvis det samlede beløb af disse besiddelser er lig med eller overstiger 7 % af det samlede beløb af dets eller dens kapitalgrundlag og passiver, der opfylder kriterierne i artikel 12g, stk. 2, beregnet årligt pr. 31. december som et gennemsnit over de foregående 12 måneder.«

3) Artikel 12g ændres således:

a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit efter tredje afsnit:

»Uanset første og andet afsnit kan afviklingsinstansen beslutte at fastsætte kravet i artikel 12d på en konsolideret situation for et datterselskab som omhandlet i dette stykke, hvis afviklingsinstansen konkluderer, at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) datterselskabet opfylder en af følgende betingelser:

i) datterselskabet besiddes direkte af afviklingsenheden, og:

- afviklingsenheden er et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen
- både datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i den samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- afviklingsenheden besidder ikke direkte andre datterselskabsinstitutter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU eller en datterenhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i nævnte direktiv, hvor den pågældende enhed er omfattet af kravet i nævnte direktivs artikel 45c eller 45f eller i denne forordnings artikel 12d eller 12g, end det pågældende datterselskab
- datterselskabet vil blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af de fradrag, der kræves i henhold til artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013.

ii) datterselskabet er kun omfattet af kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på en konsolideret situation, og fastlæggelsen af kravet i denne forordnings artikel 12d på en konsolideret situation vil med henblik på denne forordnings artikel 12d, stk. 1, litra b), ikke føre til en overvurdering af rekapitaliseringsbehovet i den koncerndel, der består af enheder inden for den pågældende konsolideringskreds, navnlig hvis likvidationsenheder forekommer inden for samme konsolideringskreds

b) opfyldelse af kravet i artikel 12d på en konsolideret situation som erstatning for opfyldelsen af dette krav på individuelt grundlag forringer ikke i væsentlig grad noget af følgende:

- i) troværdigheden og gennemførligheden af koncernens afviklingsstrategi
- ii) datterselskabets evne til at opfylde sit kapitalgrundlagskrav efter udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og
- iii) tilstrækkeligheden af mekanismen til overførsel af interne tab og rekapitalisering, herunder nedskrivningen eller konverteringen i overensstemmelse med artikel 21 af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i det pågældende datterselskab eller i andre enheder i afviklingskoncernen.«

b) Følgende stykker indsættes:

»2a. Hvis en enhed som omhandlet i stk. 1 opfylder kravet i artikel 12a, stk. 1, på en konsolideret situation, skal enhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver omfatte følgende passiver, der er udstedt i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, litra a), af et datterselskab, der er etableret i Unionen, og som indgår i konsolideringen af den pågældende enhed:

a) passiver udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, som ikke indgår i konsolideringen af den enhed, der opfylder kravet i artikel 12a, stk. 1, på en konsolideret situation

b) passiver udstedt til en eksisterende aktionær, der ikke er en del af samme afviklingskoncern.

2b. De passiver, der er omhandlet i denne artikels stk. 2a, litra a) og b), må ikke overstige det beløb, der er fastsat ved fra beløbet for det i artikel 12, stk. 1, omhandlede krav, der gælder for det datterselskab, der indgår i konsolideringen, at trække summen af følgende:

a) passiver udstedt til og købt af den enhed, der opfylder kravet i artikel 12a, stk. 1, på en konsolideret situation, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, som indgår i konsolideringen af den pågældende enhed

b) det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, litra b).«

*Artikel 3***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 13. november 2024 de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 14. november 2024.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af artikel 1.

*Artikel 4***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Artikel 2, nr. 1) og 2), finder anvendelse fra den 14. november 2024.

Artikel 2, nr. 3), finder anvendelse fra den 13. maj 2024.

3. Artikel 2 er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. april 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand